

fig til Sygekasserne. Hele Sygekassebevægelsen paa Landet bærer jo ogsaa Vidnesbyrd derom. Jeg taler ikke saa meget om Kjøbenhavnstte og i det Hele Bysforholdene, men de andre kjender jeg en Del til. Jeg tror ikke, det kan hjælpe paa den Maade at sætte Stjel. Jeg vil meget gjerne komme til en Forhandling om Sygekassespørgsmaalet med dette Thing, og jeg haaber ogsaa at komme dertil endnu i denne Samling. Jeg skal ikke nægte, at den Maade, hvorpaa det ordnes, har sin Betydning for mig, og jeg kan gjerne i al Almindelighed sige, at jeg er tilbøielig til at tro, at Ordningen af Sygekassespørgsmaalet ogsaa fører til Bestemmelser paa andre Punkter, og særlig i den Retning, som det ærede Medlem pegede paa, nemlig den, der var fremme her, jeg tror i 1874—75, i alt Fald under Behandlingen af en Fattiglov. Men jeg tror rigtignok, at det vilde være forkert, om man nu ordnede dette enkelte Punkt uden videre. Jeg tror, at man derved vilde gjøre Sygekassespørgsmaalet stor Stade i Stedet for at faae Vind i Seilene paa det, og det var jo det, det ærede Medlem ønskede. — Jeg skal for Resten erkjende, at der er mange Bestemmelser i hele vor store Fattiglovgivning, som trænge til at ses efter, men ærede Medlemmer, som have siddet her i længere Tid, ville vist erindre, at i 1873—74, om jeg ikke husker feil, eller maaste 1874—75, jeg tror for Resten, at det var det første Aar, jeg nævnte, vare begge Sider af Thinget enige, i alt Fald i Principet, og jeg tror næsten helt igjennem i Detaillerne, om en Kodifikation af den nu værende Fattiglovgivning, som indeholdt forskellige gode Ting. Om jeg husker rigtigt, var det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg) og det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) og jeg enige i det Væsentlige om de enkelte Fattigbestemmelser. Det var Understøttelses-kasserne, som den Gang kom i Veien, hvilke man vilde knytte til, og som gjorde, at vi ikke bleve færdige med Lovforslaget. Dette hele Væmne fortjener i høi Grad Under-søgelse; men jeg tror rigtignok, at det, som det ærede Medlem, der mest har taget sig af Sagen i Dag (Neergaard), særlig lagde Vægt paa, kunne vi først komme til at ordne, hvis vi naae en Ordning af Sygekassespørgsmaalet, hvilket jeg ogsaa haaber.

Neergaard: Det har været mig en Glæde at høre den høitærede Ministers Udtalelse i Dag. Jeg tror nu maaste nok, at den høitærede Ministers Stilling de to nærmest foregaaende Aar, vi have behandlet denne Sag, har været lidt mere oppositionel

overfor dette Forslag, end den har været her i Dag. Men det bryder jeg mig slet ikke om, det skal jeg slet ikke urgere her. Jeg er kun glad ved at høre den høitærede Ministers Udtalelse i Dag, thi den forekom mig i Virkeligheden at være imødekommende. Jeg vil blot forrigere et Par enkelte Punkter. Jeg tror ikke, den høitærede Minister har forstaaet mig ganske rigtigt, da jeg talte om frie Fattigkasser. Jeg sagde ikke, at den frie Fattigforsørgelse, saaledes som den er i Følge Loven af 1856, efter den Grundlovsfættelse, den høitærede Minister havde fremsat tidligere, skulde være stridende mod Grundloven. Jeg sagde kun, at hvis man strengt vilde fastholde det Princip, at al Hjælp af det Offentlige burde medføre de Følger, som Grundloven har fastsat, altsaa Tabet af Valgret, maatte dette, at Kommunen af det Offentlige gav Tilskud til de frie Fattigkasser og endogsaa, som det har været Tilfældet enkelte Steder, har refunderet Fattighjælpen for saadanne Foll, som man mente ikke selv kunde gjøre det, og som man mente burde holdes udenfor det offentlige Fattigvæsen, og gjort det flere Aar i Træk, rent konse-kvent set efter det omtalte Princip, betragtes ogsaa som stridende mod Grundlovens Tanke. Jeg skal imidlertid som sagt ikke nærmere urgere det. Med Hensyn til Sygekassespørgsmaalet tror jeg nok, jeg tør fastholde, at der er en stor Del Arbeidere baade paa Landet og i Byerne, som ikke kunne være Medlemmer af Sygekasserne, forsaavidt de virkelig skulle betale et Kontingent, der nogenlunde svarer til, hvad de faae, forsaavidt de ikke med andre Ord betale et saa lille Kontingent, og Udenforstaaende, Vres-medlemmer og Andre, betale en saa stor Del af Kontingentet, saa der her i Virkeligheden er Tale om en Hjælp fra Andres Side og ikke om Selvhjælp. Jeg tror ogsaa nok, jeg vil faae Mange med mig, naar jeg siger, at de Sager, som ville fremkomme efter Regjerings Sygekasseforslag, i alt Fald for ikke saa ganske faaes Bedkommende, ville overstige, hvad de ere i Stand til at udrede. Der vil jo nemlig fremkomme det Resultat — og det anfører jeg slet ikke som nogen absolut Dadel mod Loven, jeg forstaaer meget godt den Tanke, der ligger til Grund derfor — at Sygekasskontingentet paa flere Steder vil blive høiere end før; ganske vist faae de Foll ogsaa saa meget Mere for deres Penge. Jeg skal da kun sige, at jeg glæder mig over den høitærede Ministers Udtalelse i Dag. Jeg indrømmer med ham, at de to Sager, der ere komne frem i Aar, Sygekassesagen og denne Sag, staa i organisk Forbindelse med hinanden, men jeg kan saa rigtignok